

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 19-12-2012

El senyor Pontac:

“Hola, bona nit. Primer de tot voldria expressar la decepció, desànim i fins i tot – com ho diríem això?– indignació dels veïns de Finestrelles, sobretot dels del casc antic, per la implantació de la zona verda al barri, perquè creiem que en lloc de solucionar els problemes el que farà serà causar-ne més.

Hem de pensar que estem parlant d'una zona que en aquests últims anys ha crescut molt els voltants, que ja l'hospital està creixent moltíssim, se'ns ha implantat un hotel, tenim una escola universitària que implanta cursos, hi ha conferències públiques, seminaris, i tot això fa una aportació molt gran de gent allà, al barri. Aquí s'havia protegit el barri una mica, teníem unes zones per a residents que no han funcionat perquè l'ajuntament no hi ha estat a sobre, s'ha de dir així, i ara en aquests moments al casc antic estem parlant d'uns carrers estrets, sense voreres, estem parlant de voreres de vint o trenta centímetres que són impracticables, i carrers sense sortida, que seran de doble direcció amb un sol carril, que seran zona verda, que en aquests moments hi podrà aparcar tothom lliurement, quan fins ara ja era difícil per als veïns, ara serà més impossible.

Se'ns està venent com una solució per als veïns perquè puguem aparcar, però és que estarà restringida la zona verda, que serà un cost molt més alt realment per als de fora, però solament seran uns horaris limitats, després estarà lliure per a tothom, tothom pot anar allà a aparcar, i els veïns ens veurem expulsats de la zona.

Al mateix temps, això solament serà una solució per a l'hospital, perquè els usuaris podran aparcar al costat de l'hospital, i per a l'ajuntament, que tindrà uns beneficis amb la zona verda que es veuran incrementats. En canvi, els pobres veïns d'allà no podrem arribar al nostre barri.”

El senyor Giner:

“A la reunió que vam tenir al barri la setmana passada, divendres, vam comentar totes aquestes possibilitats i vam quedar emplaçats per convocar una reunió i parlar d'aquells altres temes que vostès van plantejar, de la urbanització etc., que ho tinc ben present. Però sobre aquest tema el que sí que creiem nosaltres, potser estem equivocats, és que amb aquesta mesura el que farem serà al revés, protegir el veí, el resident del barri. De totes maneres, és una implantació que tindrà un període de prova de sis mesos, i a partir d'aquí farem una anàlisi en profunditat i veurem quin és el resultat, esperem

doncs a aquesta anàlisi i a partir d'aquí si convé, fem noves propostes per veure si hi ha desajustos i quines actuacions es poden fer per corregir-los.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs amb això passaríem al següent apartat, per tant, torno a repetir, per si hi ha alguna persona que no recorda el que diu el reglament d'organització municipal, el ROM. «El president o presidenta del ple autoritzarà la formulació d'intervencions orals per part de les persones assistents a la sessió amb una duració màxima de trenta minuts. Es podrà formular un màxim de dues intervencions per persona, i cada intervenció tindrà una durada màxima d'un minut.»

Bé, quines són les persones del ple que desitgen participar?

Molt bé, no conec la persona que seu al costat del senyor Sergi Oliveras. Si em fa el favor de dir el nom, per poder... Anna Coll.

Jo crec que tenim set persones, si no vaig errada.

(Veus de fons.)

El Juan també ha demanat. Teresa Carbonell, sí, sí. Set, eren set. Doncs si li sembla bé, senyor Jordi Pontac, pot prendre la paraula. Formularà una o dues preguntes?”

El senyor Pontac:

“Una pregunta.”

La senyora alcaldessa:

“Una? Doncs té un màxim d'un minut ara.”

El senyor Pontac:

“M'agradaria que ens contestessin quins criteris de valoració establiran per veure si la zona realment funciona.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé.

Senyora Eulàlia Herranz.”

La senyora Herranz:

“Val. A veure, jo com a veïna de Finestrelles em sento amb la mateixa relació que Espanya i Catalunya, igual, ni més ni menys. Impostos els paguem, ens collen amb més impostos, però les contrapartides no les veiem, amb l'únic inconvenient que Catalunya és possible que algun dia pugui ser independent i nosaltres no podem proclamar la república independent de Finestrelles, això és el que em dol.

La segona cosa, perdona, és una cosa en pla una mica tècnica. Estem preparant els pressupostos i demanar subvencions per a l'any que ve. Llavors, m'han passat els tècnics per correu electrònic l'imprès per poder-los omplir. El que passa és que els pots omplir i els pots imprimir, però no els pots guardar a l'ordinador, amb la quantitat d'això em sembla inútil anar imprimint paper, paper i paper. S'ha de portar portar un *pen* amb les factures corresponents, i t'ho has de poder guardar a l'ordinador. Em sembla de calaix, vaja.”

La senyora alcaldessa:

“Senyora Teresa Carbonell, té una o dues qüestions?”

La senyora Carbonell:

“Dues.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs té un minut per a cada una.”

La senyora Carbonell:

“Una és sobre una moció que vam presentar els veïns i veïnes d’Esplugues abans de l’estiu sobre el síndic de greuges. M’agradaria saber si la comissió que es va dir que es faria ja està en marxa, i en quin punt està. Aquesta és la primera.

La segona és que, a veure, ara fa uns dies, com cada any, que l’associació aquesta de la AIDED fa un *rastrillo*, per commemorar, solidari i tot plegat, que dura uns quinze dies i tal. Jo tinc desconeixement d’aquest tema, crec que, a veure, que la ciutadania d’Esplugues s’hi aboca i col·labora, i molt bé. Tinc entès que hi ha uns cinc nens als quals es destina aquest ajut, però en què es col·labora? Fan unes colònies? És que no sé com funciona això, si m’ho podríeu dir.

I després un apunt només. Us volia felicitar pel pessebre que hi ha instal·lat a la masoveria de Can Tintorer. Crec que el pessebre és molt maco, i us felicito perquè hi ha un pessebre instal·lat, que a mi és un tema que com que m’agrada, us felicito per la iniciativa.”

La senyora alcaldessa:

“El senyor Sergi Oliveras. Senyor Oliveres, una o dues qüestions, perdó?”

El senyor Oliveras:

“Una qüestió.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs té un minut com a màxim.”

El senyor Oliveras:

“D’acord. A nosaltres, des de la Candidatura d’Unitat Popular, ens preocupen dos temes que s’han parlat o dos punts que s’han tractat en aquest ple. És una pregunta però que s’ha tractat, referent al dictamen del punt tres, i una altra referent, o sigui, que s’engloba també en la moció 29/12. Tenint en compte aquesta moció, a la qual s’exigeix la retirada de l’esborrany d’avantprojecte de la LOMSE, en defensa del model d’escola catalana, la pregunta que a nosaltres ens ve al cap és: l’escola aquesta Highlands School fomenta aquest model

d'escola catalana, i els valors que fomenta aquesta escola s'adapten al projecte educatiu de ciutat?

Ho dic perquè a la seva pròpia pàgina web especifica que l'escola s'inicia amb un sistema bilingüe castellà-anglès, i esmenta a més a més, i llegeixo el text literal que posa en castellà, «se incorpora el catalán paulatinamente para poder preparar a los alumnos a la selectividad». Entenem que això no fomenta aquest valor d'escola catalana, llavors, ho veiem amb preocupació, tant una cosa com l'altra.

Gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“La senyora Anna Coll. Una o dues qüestions?”

La senyora Coll:

“Dues.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs té un minut per a cada una d'aquestes qüestions.”

La senyora Coll:

“La primera és, des de la Candidatura d'Unitat Popular, preguntar quina gestió s'ha fet amb la proposta ciutadana aprovada per aquest ple al juliol per a la prohibició de l'ús de les bales de goma per part dels cossos de seguretat, si s'ha traslladat l'acord al Govern de la Generalitat.

I la segona és referent a la proposta ciutadana que vam presentar a l'últim ple. No hem rebut cap resposta per *e-mail*, i no es va aprovar, ja que s'havia de consultar amb la comissió jurídica, tot i que la proposta es va presentar quinze dies abans del ple, i creiem que és temps suficient per haver fet ja la consulta. Seguim a l'espera d'una resposta, i seguim sense entendre què s'ha votat a la meitat dels punts del ple, ja que segueixen semblant missatges xifrats. Facilitaria molt el seguiment del ple poder consultar els dictàmens per escrit.”

La senyora alcaldessa:

“La senyora Neus Oró. Té una o dues qüestions?”

(Se sent una veu de fons.)

Molt bé, doncs té...”

La senyora Oró:

“No són cap qüestió, simplement són...”

La senyora alcaldessa:

“Doncs qüestió, prec, agraïments, el que vostè vulgui.”

La senyora Oró:

“Feia sis anys que no apareixia per aquest ple, abans era habitual però qüestions de salut m’ho han impedit, i fins que pugui intentarem tornar.

Senyor Comellas, al principi de la democràcia a mi em va tocar estar cinc vegades seguides en una taula com a presidenta, i es va presentar un senyor molt mal vestit, fent pudor, dient-me que era policia secreta. Davant d’això, com s’hagués actuat, segons vostè avui, per la qüestió d’escorcoll? Ha estat la qüestió de l’escorcoll el que avui m’empeny a aixecar la mà. I jo vaig ser una de les persones que van voler escorcollar. Era un moment, és veritat, tens, molt tens en aquest ajuntament, perquè no s’entenia molt bé que hi hagués gent que estiguessin disposats a portar la contrària, mira per on, i un dia entrava la senyora Pilar Díaz amb la senyora Chacón, i li vaig dir: «Per què se’ns escorcolla?» I diu: «Tal com està la cosa...» I li dic: «No us preocupeu, perquè la cara la posaré jo, ja en tenim prou de màrtirs, no en volem més.» I avui això una altra vegada a aquestes dues persones d’aquí, tant ala senyora Lídia com a l’Elisabeth, també les van escorcollar fins i tot, i jo no em vaig voler deixar, simplement vaig considerar que la bossa que jo portava era íntima i personal, i per tant no em vaig voler deixar obrir la bossa. I m’ha dit el guardià de la porta: «Ensenyi’m la bossa.» I li vaig posar davant de la cara. Diu: «Obri’l», i dic: «No,

és íntim i personal, i vostè no em pot obrir això.» I diu: «Doncs no entrarà.» I

dic: «Doncs no entraré, no passa res, continuaré pagant els meus impostos perquè això funcioni, i *puntos suspensivos*.»

No cal que em contesti, senyor Giner. L'altre dia em va deixar molt decebuda quan va contestar a aquests nanos de la CUP com els va contestar. La falta de no sé què, vaig dir: «No, així no és.» Perquè som nosaltres, el poble, els que tenim el dret, i a més penso que aquests nanos ho han fet força bé, m'entén?, i no és així com s'ha de contestar i s'han de fer les coses. A més, són joves i se'ls ha de donar, almenys, que obrin les ales i que s'equivoquin tantes vegades com calgui, com nosaltres també ho vam fer.”

La senyora alcaldessa:

“Senyor Juan Serrano.”

El senyor Serrano:

“Sí, hola, buenas noches. Yo, dos cosas concretas. Una seria reafirmar un poco lo del 157, porque es que, bueno, se demuestra que no hay ninguna sensibilidad y van a la suya, y digo que van a la suya porque van nada más que a recaudar dinero, y resulta ser que es lo más absurdo que hay. Si nos paramos a pensar entre otras cosas, bueno, lo que habéis dicho, que da la vuelta y que corre, que no tiene mucho sentido. ¿Por qué? Porque entre otras cosas la persona yo digo que vaya a coger el metro, ¿qué hace? Coge el N20 ése y se baja, ¿dónde? ¿En Hostrafanchs? ¿En Collblanc? Si no coges el metro y tenías pensamiento, entonces tienes que correr, o sea, se ve claramente.

Y luego según quien dice: «Coño, es que este recorrido es largo.» Bueno, pero a mí qué más que da que sea el 157 y sea otro, si en definitiva el desgaste de coche, de gasolina o de lo que sea va a ser el mismo, porque el punto de partida es uno y a donde termina sería el mismo, o sea, no tiene ninguna justificación, lo que sí tiene es que la gente tiene un cabreo de miedo porque los deja allí, en tierra de nadie, y aquello parece ser que está hecho, en fin, sin sentido ninguno, no? Y una prueba muy evidente que también se sabe es que desde Cornellá el horario ha cambiado y por consiguiente también el público que habitualmente lo cogía ahora no lo coge, y una prueba evidente es que entre los mismos chóferes y los mismos empleados hay un cabreo tremendo. Eso una cosa.

La otra sería la siguiente. En cuanto a la asociación de vecinos, yo digo una cosa. En Can Vidalet yo recuerdo que hace años había dos asociaciones de

vecinos juntas. Yo pienso que más que mirar la cuestión territorial, de qué forma se podía mirar en el caso de Can Vidalet, que había dos, ya digo, una estaba a espaldas de la otra, que nos repartimos las calles, el territorio, tu unas de aquí y yo otras de allá, y eso estaba en la calle Cedro, en aquel local que ahora últimamente está para refuerzo y otras múltiples cosas, pero me quiero referir a que estaba allí, ¿no? Yo pienso que eso no tiene ningún sentido.

O por ejemplo, imagínese en un momento dado que dos o tres asociaciones desaparecen. Pues tampoco. Yo pienso que lo más fundamental sería que si reúne las condiciones, que si tiene sus estatutos, que si es legalmente reconocida ya está, pero tampoco busquemos... En fin, pienso que no, eh?, es una opinión mía, pienso que no vale la pena entrar ahí, porque si verdaderamente los afiliados de unos y de otros tampoco se entran, pienso que tampoco los que nos representan, en este caso vosotros, pues tampoco hay nada que decir. Yo pienso que tiene que haber un buen rollo, y que cada uno se apunte o haga de su capa un sayo, siempre y cuando seamos respetuosos todo el mundo.

Solamente esto. Gracias.”

El senyor Giner:

“Ja que ha començat l’Elisabeth per aquesta qüestió, nosaltres també ho veiem amb molta preocupació, i així ho hem manifestat. No és del nostre gust, però és una escola. Primer, ja ho hem comentat en el punt del ple on ho portàvem. És un dret, i per tant nosaltres no podem posar-nos en contra d’un dret, sinó que hem de tramitar allò que se’ns presenta, i si cap l’activitat...”

És com quan, per exemple, algú pensa o demana la instal·lació, deixant de banda els criteris del patrimoni, que ja els he contestat també, però faré un símil. Nosaltres, quan algú demana una activitat, una botiga, un comerç, un restaurant, un bar, s’envia també un escrit als veïns i se’ls diu què els sembla, i hi ha alguns que diuen que no els sembla bé, i altres no diuen res, i altres que potser els sembla bé. Queden estranyadíssims qual al final acaba donant l’ajuntament la llicència, perquè l’ajuntament què fa? Controla la legalitat, i si hi ha un dret nosaltres hem de controlar que tot el procediment, que aquesta activitat hi càpiga i que reuneixi les condicions legals, però no podem dir-li: «Miri, vostè –pel que sigui– vostè no, i aquí en lloc d’un bar hi haurà una altra cosa.» Si hi ha una compatibilitat, hi ha aquesta compatibilitat. I veiem això amb preocupació, però el que passa també és que aquesta escola, si té aquest programa d’estudis, és que no és una escola concertada, segur que és una escola absolutament privada, que se sosté amb les aportacions dels pares o de qui sigui, i també tenen el dret d’exercir aquesta activitat, i no la podem limitar

per la seva ideologia, sempre que no atempti contra la legalitat, i no podem fer una altra cosa més que aquesta, encara que ja li dic, compartim aquesta preocupació també.

Si els sembla, contestem la resta de preguntes.

Jordi, el tema de quins criteris hi haurà. Home, hi ha criteris evidentment d'ocupació de la zona, hi haurà el report dels propis vigilants que ens explicaran el què, i les incidències que es produeixin, i la vostra apreciació i la dels veïns també les hem de considerar. I en base a això farem l'anàlisi.

Quant al tema de la intervenció de l'Eulàlia Herranz. Bé, la relació Espanya Catalunya està aquí, i quant al problema tècnic en prenem nota, tens raó, això no pot funcionar així, hi ha d'haver la possibilitat de baixar-se l'arxiu, imprimir-lo o arxivar-lo al mateix ordinador, no? Això és una cosa que passarem al servei.

Teresa Carbonell, sobre el tema d'aquesta moció de veïns i veïnes. Aquesta moció és veritat, es va aprovar i hi ha una partida al pressupost amb una quantitat simbòlica. Què era? És una declaració política que recull aquesta intenció de crear aquesta figura i treballar-la. El que sí que vam quedar és emplaçats per fer un plantejament, que encara no l'hem fet, però que està en perspectiva i l'hem de fer, però que aquesta voluntat política es va plasmar en el pressupost amb aquesta partida que vam col·locar per a la creació d'aquesta figura del síndic.

Bé, hem de parlar en junta de portaveus, hem d'acabar de veure el què, hem de veure quins pressupostos tenim per a l'any que ve, com funcionaran, de quina manera, vull dir que tenim una feina per endavant prèvia. Hem de consensuar aspectes sobre aquest tema a nivell dels grups polítics municipals.

Bé, està en perspectiva, podem començar durant l'exercici 2013, si tot va bé.

Quant al tema del *rastrillo* d'AIDED, m'informa la regidora de Serveis Socials que es dedica a rehabilitació i logopèdia el que es recull d'aquest *rastrillo*, per a persones discapacitades es dedica logopèdia i rehabilitació.

Quant a la intervenció de Sergi Oliveras, jo crec que és la primera resposta que he donat.

Quant a la d'Anna Coll, aquest informe jurídic està demanat al secretari. Jo abans del ple l'he reclamat, perquè he fet el repàs de temes pendents, i per tant aquest informe que diu que faríem sobre el tema de possibilitat legal o no, condicionaments legals o no de poder penjar els acords dels dictàmens abans de la celebració del ple s'ha demanat, així que el faci, el tingui, els podem facilitar.

I quant a l'altre tema de les bales de goma, nosaltres hem fet el trasllat evidentment a tots els organismes i autoritats que figuraven a l'acord, que l'han rebut, i el que hem fet és manifestar aquesta voluntat d'aquesta expressió que va ser conjunta, d'evitar la utilització d'aquests «artilugis» per part de les forces de seguretat.

Quant a la intervenció de la Neus Oró, doncs dos aclariments, com ha dit, i així els hem pres.

Quant a la intervenció d'en Serrano, bé, la 157 i la 57 sí que és veritat, ja ho hem comentat abans també, durant la discussió o les intervencions que hi ha hagut en el torn de la proposició ciutadana. És veritat que nosaltres tenim un greuge històric i hem de resoldre aquests problemes i hem de ser persistents per intentar resoldre'ls de la millor manera.

I quant a les qüestions territorials, permeti'm, Serrano, que jo em remeti ja a la resposta que he donat abans sobre aquest tema.”

La senyora alcaldessa:

“M'agradaria només afegir un parell de coses: d'una banda a la senyora Anna Coll que, a banda d'aquest informe jurídic, jo entenc que vostès ara representen una formació política que, a banda que puguin venir a títol particular també vénen representant aquesta formació, i a l'espera d'aquest informe, a l'espera del que es pugui fer, estem a la seva disposició, a la vostra disposició si hi ha algun punt de Ple, dos, tres dies abans. No crec que ni tan sols necessitem una trobada presencial. Tenim un correu electrònic que és accessible i, per tant, si hi ha alguna qüestió, no dubteu en cap moment en fer-lo servir per poder aclarir alguna cosa abans de la celebració del Ple. Només fer aquest oferiment.

I, d'una altra banda, a la senyora Neus Oró també li he de dir una cosa, i és que podem coincidir, podem discrepar, però vull que entengui que aquí no hi ha cap instrucció d'escorcoll perquè una persona pensi diferent a l'equip de govern. Això per a mi era important, avui ho havia de dir, i per això ho estic dient. Al contrari, jo personalment no toleraria que fos així. És cert que en un moment donat aquí es van donar unes situacions molt tenses, fins al punt d'aturar un ple, cosa que evidentment no es pot fer. No és per pensar diferent, és per aturar un Ple. Però, dit això, jo crec que amb aquestes discrepàncies la situació no té res a veure i, per tant, jo crec que les expressem en democràcia i no hi ha cap tipus d'instrucció i no hi haurà cap tipus d'instrucció per escorcollar ningú.

Dit això, el que ens queda a tothom, especialment als meus companys regidors i regidores, perquè treballem sovint plegats, també en la coincidència i en la discrepància, és desitjar d'una banda un bon Nadal, una bona entrada i un bon any 2013, que tenim molta feina i, per tant, els recomano que descansin tot el que puguin, però sobretot, sobretot, els recomano que intentin ser molt feliços aquests dies, intentin gaudir amb la seva família, amb la gent que s'estimen i que, sobretot, intentin recarregar les piles que necessitarem per a l'any que segurament serà un any també una mica complicat.

Amb això, s'aixeca la sessió. Bona nit i bon Nadal a tothom.”